

svælg af råddenskab, som nu yderligere er afdækket.

Når udvalgsflertallet absolut vil gennemtrumfe betænkningssagens afgivelse i hurtig og hast i denne situation, må man håbe, at de, der kan bidrage til yderligere afklaring uden for folketinget – i Danmark eller i EF – vil kunne afse tid til at fremkomme med yderligere afsløringer af regeringen før folketingets planlagte termin for færdigbehandling af lovforslaget, førstkommande tirsdag den 29. april 1980.

Men det må imødeses, at der ikke kan nås – og ikke af flertallet ønskes – fuld afklaring af sagen, hverken inden tirsdag eller gennem senere rigsretsbehandling, hvorfor det bliver mediernes pligt snarest at afsløre den fulde sandhed i denne Hjortnæs-sag nr. 7 i de seks måneder, som er gået siden hans udnævnelse til minister for skatter og afgifter.

Et *andet mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* og udtaler følgende:

Bakholt (S) Camre (S) Erenbjerg (S) Thomas Have (S) Egon Jensen (S)

Stavad (S) Tastesen (S) fmd. Bernhard Baunsgaard (RV) Brixtofte (V)

Ellemann-Jensen (V) Hagen Hagensen (KF) nfmd. Gammelgaard (KF)

Bollmann (CD) Rahbæk Møller (SF) Flygaard (DR) Glistrup (FP) Glensgård (FP)

Partierne VS og KrF var ikke repræsenteret ved medlemmer i udvalget.

Der hersker nu ikke længere tvivl om, at ministeren for skatter og afgifter har forsømt at tage forholdet til EF alvorligt i forbindelse med fremsættelsen af dette lovforslag. Ministeren har siddet tydelige advarsler fra EF om de følger, en ensidig gennemførelse af en kombineret afgift kan få for Danmark på andre områder af EF-samarbejdet, overhørig. Ministeren har forsømt at give udvalget en tilstrækkelig orientering om disse forhold.

Mindretallet kan derfor ikke støtte ministerens forslag og beklager dybt, at ministeren agter at gennemføre dette lovforslag med støtte af folketingets erklærede EF-fjendtlige partier.

Et *tredje mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*. Mindretallet anbefalede før første betænkningssagens afgivelse fortsat behandling i udvalget. Anbefalingen blev ikke fulgt. Begivenhederne senere har vist, at anbefalingen var på sin plads, men tiden er nu forpasset.